

P V I S

1 6 1 1

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Ec. 50.

12
B A R P T O L E,
MÆI BILOVII

EPIGRAMMATVM

LIBELLUS XXIV.

In Symbolum Magnif. & Nobiliss. Com. Pal.
Barptolomæi Bilovij & c. amici sui.

HUMANIS opibus quæ nititur, irrita Spes est;
Spes sola in Christi sanguine fixa, beat.
Hanc nō evertet vis tota Acherontia; Nō fors
Ingeminans diras ore fremente minas.
Omnia Spes vincit, PATIENDO, pericu-
la: Qui vis

Vincere, disce DEO FIDERE, disce PATI.

M. Joan. Friderichus Fr. Aristotel. Philo-
sophie Prof. P. in Ac. Lips. P.L.

MAGDEBURGI,

Typis Andrea Dunckeri.

ANNO M, DC, II,

A. V.

REV. CL. ET DOCTIS-
SIS VIRIS, DN. M. JOANNI
Mestnero, Poëta Casaria Lauru Coronato, &
Ecclesia Saganensis Pastori:

ET

DN. M. JOANNI STRALIO BEROLI-
nensi Schola Saganensium Reſtori, amicis &
hospitibus suis colendis S.P.

Um ex Italiã reversus fuiſſem ante annum
Saganum, ob loci amœnitatem, & amico-
rum abundantiam apud vos per æſtatem
commoratus fui. Et quia sæpenumero
Musis meis me oblectabam, & Epigram-
mata quædã interdũ horis ſubceſivis ad amicos lude-
bam, quædam illorum inter cartas meas hinc inde diſ-
perſas nunc collegi, & in volgus emittere volui. Cum
autem de fautoribus, quibus potius illa ſacrarem & in-
ſcriberem, cogitabam, vos, viri doctiſſimi, ſoli obcur-
riſtis. Enim, ut verum fatear, me peregrinum omni-
bus humanitatis & hospitalitatis officijs adfecisti,
quorum memoriam qualicunq; Muſarum monumento
erectam exſtare volui. Quare hoſce ingenij mei fetũs
ſolitis benivolentiæ veſtræ judicijs excipite, mihiq; fa-
vere numquã deſiſtite. Valete. Stendaliæ Palæo-
Marchicorum Menſe Febr. Anno DoMINICO.

Barptolemaus Bilovius à Bilovv, March.

Sacri Palatij Comes.

AD M. IOANNEM MESTNERUM

Svidnic. Sil. Th. Sagan. & P.

Cæs. L.

Nclute Castalidum, MESTNERE,
DEIQ, sacerdos,
Divite Phœbei floride messe boni:
Candida Marchiacis te Musa salutat ab
Bilovij, Clarijs non sine muneribus. (oris

Qua mihi blandisoni ripas dictavit ad Hebræi
Pieris, hæc data sunt paucula metra typis.

Qua duraturum dum testabuntur amorem,
Non dirimat nostram livor amicitiam.

Cæsariâ, Vir Clare, diu florere coronâ
Innumerisq, sinat te iova ut, opto, bonis.

Ad M. Ioannem Stralium Berlin. March. Sch.
Sagan. Rectorem.

EGregium, STRALI, finxit tibi nomen Apollo,
Edepol omen inest, nec ratione caret.

Sicut enim Phœbus radios diffundit in orbem,
Et splendore fovet cuncta creata suo:

Haut aliter mentis radios diffundis, & artis
Lumine amatores artis & ore foves.

A 3

Perge

*Perge diu ludum lux illustrare docendo,
Obfuscet radios ne precor ulla dies.*

Ad Rhodomellam.

T*U* vera nil laudis eges, RHODOMELLVLA
laude

*Clara per Eoas Hesperiasq; plagas;
Ipse licet vario quavis te luce celebrem
Carmine, nulla mea gratia laudis erit.
Ad crescat scribes tua laus ut fulgida nostris,
Te mea non illo nomine musa colit.
Emineant rutilante tuo quò lumine libri,
Caligo noctis quos tegit atra mei.*

Ad Nicolaum Reufnerum Com. Pal. I. C.
& P. C. &c.

P*rimus honor vatum, queis Marchia prisca
superbit,
Laureolam magno CAESARE dante tuli.
De propriis finxit cui nomen Apollo sagittis,
Fama secunda tuo munere ferta gerit.
Cui REVSNERE faves, longè felicior ille,
(Nempè poëtificus quem favor ornat) erit.*

AD M. LAVRENTIVM BRVSVCHIVM
Egranum, Eccl. Neunburg. Past. & vic-
cin. Inspect. De puella Ennea-
pyrgensi ad Silvam Ga-
bretam.

Desi.

*DESipit, humano referet qui sanguine cretam,
Est Dea, quam Musæ progenuere novem.
Hanc quicumq; videt, formæ miratur honorem,
Vocis & ingenij gaudet amare decus:
Suspiciens vivos oculis jaculatur amores,
Ejus & adtonito gaudia svadet odor.
Vix erit huic similis formâ, pietate, pudore,
Unica de Nymphis Enneapyrga tuis.
O flore dilecta meis virguncula Musis!
Lux & amor Nymphis, lux es amica viris!*

*Ad Matthæum Zeisium Med. D. & Prof.
Phys. in Acad. Marchicâ.*

*C*Redula sæpè bonum suspicio fallit amicū:
Qui bonus est, semper sivevit amare
bonos.

*Ioanni Clapio Saganensi P. L. in Vngariam
Proficiscenti.*

*N*obilis ad fortes, C L A P I, proficisceris
Hunnos,
Cum Barone, lues qui cupit esse Getis.
Quidpe Professor eris Verbi manantis Olympo,
Officium vatium quod vocat autor onus,
Te premet interdum quamvis fera sarcina verbi:
Te sinet haut dubiâ clade perire Deus.

A 3

Vade

Vade revisurus patria oblectabilis oras,
Lætus & exactis mensibus adfer opes:
Exhilara q̄ tuam optatus cum conjuge prolem,
Quæ feret obreditum gaudia læta tuum.
Ad G. Martinium à Baldhofen/ Sag. Sil. P. Cæs.
L. De Gelomelâ.

Docta canit GELOMELA melos peramabile,
risu

Te beat: excellens hinc ea nomen habet.

M. Procopio Nassovio Reip. Sittav. Consuli
& Synd.

Magnus es, & magnum Sittavia magna ce-
lebrat,

Suspicit, & magnum qualibet ora virum.

Quin tua ad Antipodes sapientia magna recurrit,

Nominis & famam novit uterq; polus.

Sæpiùs in vitium virtus mutatur amica:

Quiq; sapit nimium, desipere ille solet.

Ad Rhodomellam.

Corpore qui non est præsens, est pectoris absens
Lumine, ceu veterum dicta vetusta probat.

Ast hoc de nobis verè Rhodomella loquetur

Nemo, nisi integræ sit rationis inops.

Nam q̄ magè ipse absens quò sum, tãto magè præsens

Mente, nec immemor unquam poterò esse tui.

Ad

Ad Boberam Sil.FL.

MOenia formosae qui praterlaberis urbis,
Quae Scythicis fertur nomen habere Sagis.
Occule Bobre meos, quorum tu conscius igneis,
Quos ego nunc cogor deseruisse miser.
Ardentem penitus flammâq; vorace crematum
Mirè me reficit fluminis unda tui.
Tu veluti dubijs jactaris cursibus unda,
Gaudiaq; incerto tramite multa vehis:
Ardor amatorum dubio sic fluctuat aestu,
Gaudiaq; incerto tormine certa vehit.
O dilecte meis, dum ludent, Bobre Camenis:
Curre, mei q; memor sis ut amoris, have.

Ad Balthasarum Tilesum Sagan. Poëtam
Insignem, LL. Stud. in Acad.
Cattorum.

HESSVS ait, melius fingant quòd carmen a-
mantes,
Quàm reliqui, Cyprio qui minus igne calent.
Et verè: taleis quoniam subtilior adflat
Spiritus; ut cannâ liberiore canant.
Cur igitur tibi non virtutis & artis amicam
Eligis, & nomen fingis ab arte Dea?
Exornasq; illam meritisq; metrisq; politis,
Illius ut clarum fiat in orbe decus?

*Tale saganus olor nomen MARTINVS amando
Nactus: vix alius tale Poëta gerit.*

*Florida fecundis dum servit amoribus etas,
Nympha Medusæos fac tua plantet agros.
Sic tandem noster sic amplificabitur ordo,
Qui leve Acidaliâ volnus habemus acu.*

*In Album Henrici V Valteri Sagan.
P. L. Cæs.*

*Laurus in aternos ceu floret amabilis annos,
Florida ceu viridi silvula vere viret:
Sic tua Pierio florescat Pieris ævo,
Floreat & nostra fœdus amicitia.*

*Ioanni V Videmanno Sagan. N. Publ. Cæs.
& Reip. patr. Poligrapho.*

*Sena ubi Phæbèos bis traxerit hora jugales,
Prandia cum fuerint lauta peracta tibi:
Si tibi non fuerit tunc, sicut spero, molestum,
Invisam Musas, candide IANE, tuas.*

Sermones tecum varios conferre licebit:

Non Cereris, Claras sed dabis ipsus opes.

*VITAE MANE vire, vireat tua Musa, domusq̃:
Haut vellem socio candidiore frui!*

De puellâ quadam St.

*OB mores, esses major si atate paterno
Te mihi non esset gratior ulla solo.*

Non

Non tua concedit socios at atula amores:
Interea in longos vive puella dies.

Ioanni Frencelio Sagan. S. Th. & Poëf.
Stud.

Sic est! transcribitus celi Frencelius aula est,
Sidera qui facili carminis arte ferit.

Tu qui nomen idem geris, & mysteria Phœbi
Discis, Apolliniam tangere perge lyram.
Carminibus sic, JANE, tuis Frencelius alter
Et generis surges gloria prima tui.

Ad M. Ioannem Mestnerum Th. Sagan.
& P. L.

Qvam merita est tua musa diu, MESTNERE,
coronam,

Laureolam imponam, Numine dante, Tibi.
Candida nam tua mens, & candida Musa virebit,
Florida dum vatam gloria Laurus erit.

Ad M. Ioannem Stralium Berlin. Sch. Sag.
Rect. Hospitem col.

In tenebris sedeo, sed non sine lumine STRALI,
Solutus ego sedeo, solus & haud sedeo.

Lumine non careo, dum lumen Apollo ministrat:
Nec solus sedeo, dum mihi Phæbus adest.

Ad Valentinum Langhans Sag. Patr.
Sch. ConRect.

Ja

Non

Ingenio, candore vales, pietate, fideq̄,
Carminē, doctē VALENS, moribus, arte vales,
Vt, quā dote vales, per tempora longa fruaris,
Vt valeas, validus det rogo fova tibi.

Ad Barptolemæum Seidelium Sagan. Patr.
Sch. Cantorem & Musicum.

Derident mirā juvenes levitate puella,
Quos tumor & ventris cæca libido trahit.

BARPTOLEMAEE, latent polcro sub
corpore nævi:

Stultitiam risu prodit amica suam!

Epitaphium Annæ Garcææ, M. Ioach. Buchol-
ceri Brandenb. Conjugis.

Hic Bucholceri conjux jacet Anna sepulta,
Iano Garcæo que patre nata fuit.

Dogma Dei cura fuit ipsi & cura mariti:

Quando fuit pestis tempore fida viro.

Spiritus innixus fidei migravit ad astra,

Et fruitur meritis, Optime CHRISTE, tuis.

Henrico Pridmano Sagan.

Daphneam tibi cur frundem, PRIDMANNE,
recusem,

Si tua Pieridum carmina præses amet?

Ad M. Ioannem Mestnerum Svidnic. Sil.
P.L. & Eccl. Sag. Past.

Exor.

*Exornare cupis niviam qui mente Poësin,
MESTNERE, & vatam corcula fida colis:
Censueris Lauru dignos quoscunq; Poëtas,
Ad tua, de Lauru sertula, vota gerant.
Ad M. Ioannem Stralium, Sch. Sagan. R.
amicum opt.*

*NVlla fides, STRALI, regnat dilectio nulla,
Non homini & Jova fidit inanis homo.
Aureolos multi svescunt promittere montes,
Ast patet in dubio tempore rara fides.
Aspera dū fors est, hominūq; juvamina cessāt,
Fautor erit, qui non ore, sed ære juvat.*

*In nomen Gasparis Lycandri Sagan. Eccl. Eckersdor-
fianæ in agro Sag. Past.*

*QVandò, LYCANDRE, lupos Christi dispellis
Sufficiens Iovæ pabula sana gregi: (ovili,
Digna viro, virtute valens ac robore, prestas,
Egregiumq; boni nominis omen habes.*

*Ad Balthasarum Cornerum Sagan. S. Th. &
Poës. Stud.*

*TVCORNERE mei non infima portio cœtus,
Quem mihi Phæbéo glutine junxit amor:
Carmina Castalio tua sunt conspersa liquore,
In Natalitium quæ mihi missa decus.*

*Adjunxisse sacris studiis modò perge Poësin:
Sic vehet in celsis te bona Fama rotis!*

Ioanni Frencelio Sagan.

Quæ

Quæ te *FRENCELI* produxit *Sagna Poëtam*,
Meq̄ aluit longo tempore grata mihi:
Hec linguenda mihi magno non absq̄ dolore,
Et tot in infaustos vix revidenda dies.
Mæstiter abscedo, dum relinquere cogor amicam,
Cujus amans amens gestit ab igne mori.
Sed magis excrucior, quòd relinquere cogor amicum,
Quo quid candidius, non video esse queat.
Mens firmata minùs crebrò mutatur amica:
Ast animus constans floret, amice, tuus.
Verba puellarum sunt rerum pondere casta:
Verba puellarum mobilia Bebro.

In Poëtastrum.

Sicupis æterni genitoris dogma docere,
Scandala des aliis ne levitate vide.

Barptolemæo Seidelio Sagan.

Invideant quamvis multi tibi munera Divùm:
Invidiam cures, Barptolemæe, nihil.
Qui caret invidiâ, caret & virtutis amore;
Quiq̄ caret Momi morsibus, arte caret.
Tu magis insurgas Musis, & fortius instes,
Major eris, cum te tempore Fama vehet!

In Album Henrici Pridmani Sag.

Qui

QVI PRIDMANE vales laudanda munere
vena,

Et parvis Aonio carmina grata choro:
Exime te tenebris, & celsis insere celis,
Sitq; Poëtarum gloria cara tibi.
Sic tibi virginij polcro de culmine Pindi
multiplici fama copia laude fluet.

De Epigrammatibus G. Martini, Ad
Lectorem.

Hic adsis qui salsa probas Epigrammata Lector,
Carmina MARTINI tincta lepore legas.
Bilbilici vatis felix est amulus: omnem
Spurcitiam inprimis Musa pudica fugit.
Arguta brevitate movet, recreatq; legentem.
Delectat, nervos si breve carmen habet.

Ad Amicum.

AD cenam veniam quò, poscis amice: paratus
Non opus est ullo, deliciisq; cibi.
Si presens aderit rosea prestancia Mulsæ,
Oro velis paucis significare notis.
Adproperabo citò celeri pernicio Euro:
Exhilarans aderit Nectar & Ambrosia.
Ad Vincesilaum Persium Oderberg. Sil.
LL. & Poës, Stud.

Qui

Qui nostros urges, ambisq; colisq; labores,
VINCESILAE, me & germen Amicitiae:
Mitto cothurnati tibi carmina colta Poeta!
Auctoris nomen queris? ABELVS erat.
Eximiam palmam dum praecepit arte Poetis
Ille aliis, rebus metraq; onusta canit:
Illius merito Musas pervolve legendo;
melle imitare fluens non sine fruge melos.
Musa fovet, quae serpit humi, vix semina laus
Mixta fluens placide cum gravitate placet. (dis:
De Rhodomella Virginum praestantissima, &
animi requie.

Candidior non est Rhodomella virgo sub orbe,
Hec est alma salus, noxq; diesq; mea.
Ora rubent quare? prodit rubor iste pudorem,
Lumina sunt tamquam sidera in arce Jovis.
Hec inter Nymphas fulget, ceu splendet Olympo
Cypridis exsuperans sidera parva jubar.
Hec mihi mentis erit requies: sanabitur ejus
Pectoris omne mei volnus amantis ope.
Hunc si nactus ero portum: felicior ab non
A superis donum majus habere queo.

AD MELISSAM PUELLAM INLA
& Nob.

Tres

Tres quondam Charites falso finxere Poëta:
Quarta MELISSA meo carmine tu Charis
Pingeresi formam deberet pictor, adustus (es!
A radiis oculos perderet ipse suos.

Si RHODOMELLULA Te caperem: ah ca-
perem omnia! in orbe
Si caperem præter te omnia: nil caperem!

IN EPIGRAMMATUM LIBROS
DN. BARTOLOMÆI BILOVII
à Bilovv Poëtæ Nobilis &c. Iocus de
Rhodomella.

Quo tua pertexas Epigrammata, culte Bilovi
Promta tibi ex triplici Vena calore favet.
Nam tibi Sponte sua manat facundia labris,
Insidet his Genij Svada, styliq; fluor,
Qui pleno rerum se ex flumine rumpit, ut alveo
Arcta suo includi in vincula forte negat.
Sed Rhodomella suum dum suscitât igne Poëtam
Indignata animo est, scriptaq; longa vetat.
Contrahe, ait calammum, thalami ne longior obste
His mora, queis parili cor sub amore reum est.
Annuit ecce libens Epigrammata crebraq; fiunt,
Contrahere ut flumen Mu sacroacta suum est.

Henr. Boltschenius. J. V. D. &
P. C.

Bilovio

Bilovio citharam Phæbus dedit, aula coronam
Casaris, & veræ nobilitatis opes.
Inde Palatinus, qui magni Antenoris Urbem
Incolit, hunc Comitem fecerat esse Comes.
Ergo Palatini Comitis, magniq; Poëta
Floret & in niveo fama triumphat equo.
Hic Vir hic est (dices) cui talia dona: sed audi,
Si Deus adijciat dona, BEATVS erit.

M. Ioh. Mestnerus verbi divini Minister Sagani, P. L.
In Symbolum Magnifici & CL. V. Dn. Barptolemæi Bilovii
à Bilovv, C. P. Eq. Aur. Civis Rom. &c. Promoto-
toris sui colendi.

Spes mea Christus erit: Durum patientia vincet.
Spes hominum vanas detestor, & integer actæ
Vite, spem foveo, qua medicina mali est.
Non qualem tumidis tenuit Leander in undis,
Qui superaturus spe sua damna, perit.
Nec quâ subnixus tranavit ad athera vectus
Alite Bellerophon: Spes ea origo mali est.
Hanc volo, qua Christi firmata est robore: quaq;
Præsto mihi est, cum me sors inimica rotat.
Cumq; infinitis vesana latratibus urget
Cura cor, & requiem respuit; hanc cupio.
Quamq; suo fovet amplexu patientia, durum
Vincens. Ergo nihil, spe duce, triste mihi est.

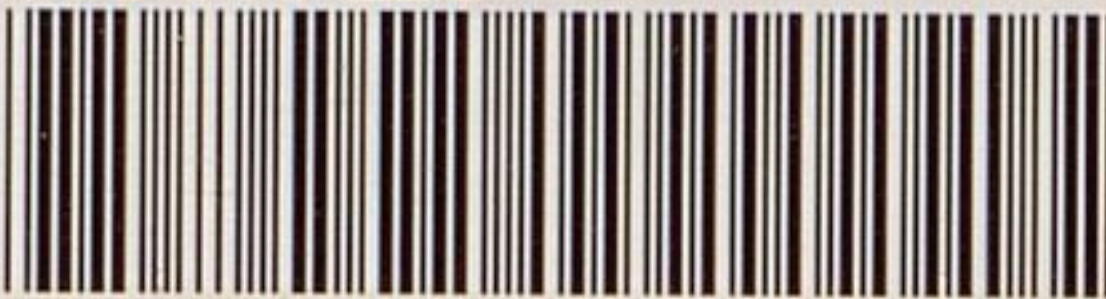
Georg. Schönbornerus Silesius P.
L. & N. P. Czf.

Ja 2400

ULB Halle

3

003 919 226

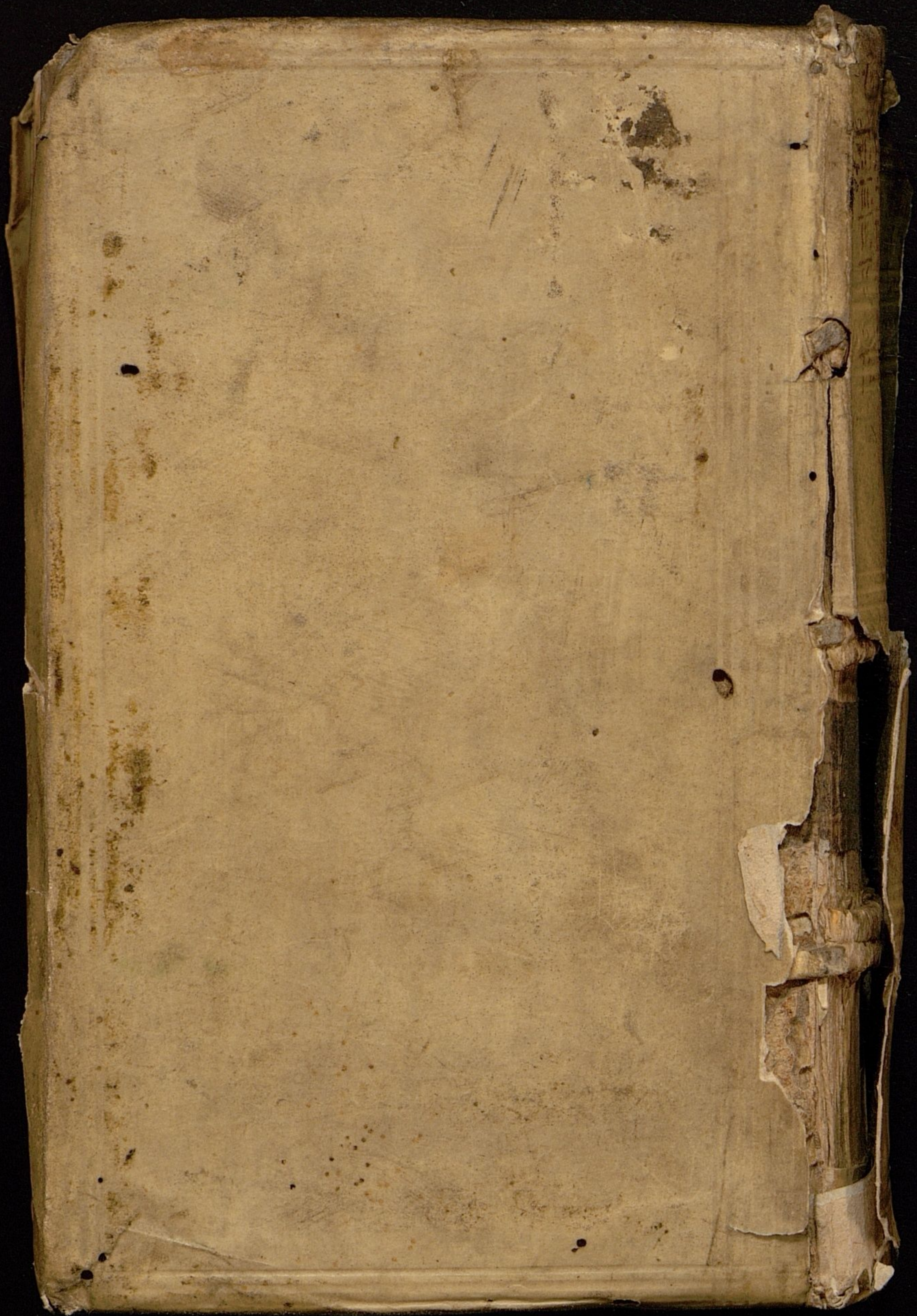

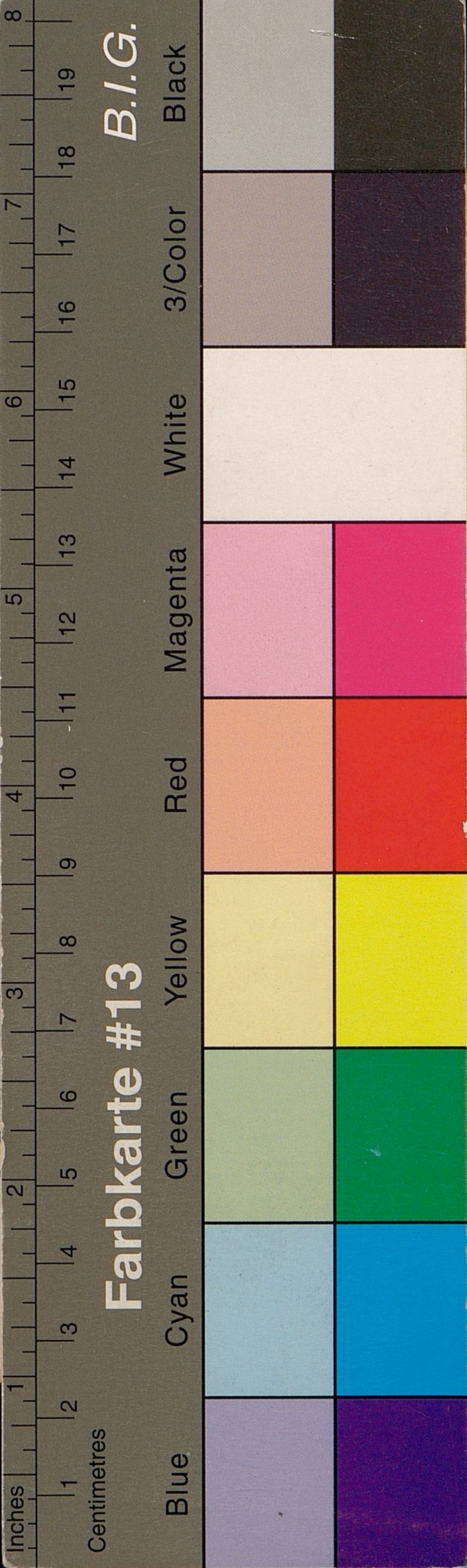
Sb.

WMT

ma

12
B A R P T O L E
M Æ I B I L O V I I

E P I G R A M M A T V M

LIBELLUS XXIV.

In Symbolum Magnif. & Nobiliss. Com. Pal.
Barptolomæi Bilovij & c. amici sui.

HUMANIS opibus quæ nititur, irrita Spes est;
Spes sola in Christi sanguine fixa, beat.
Hanc nõ evertet vis tota Acherontia; Nõ fors
Ingeminans diras ore fremente minas.
Omnia Spes vincit, PATIENDO, pericu-
la: Qui vis

Vincere, disce DEO FIDERE, disce PATI.

M. Joan. Friderichus Fr. Aristotel. Philo-
sophie Prof. P. in Ac. Lips. P. L.

MAGDEBURGI,

Typis Andrea Dunckeri.

ANNO M, DC, II,

A. V.

